

zok ako i sostaveniu a vydaniu schematizmu všetkých a sborníku významných právnikov štátov slovanských pôsobiach i mimo štátov slovanských. Porád súčastnili sa: univ. prof. a býv. min. Dr. Josif Fadenhecht, prof. Dr. Petko Chr. Stojanov, advokát Dr. Ljuben Danajlov, sudca N. S. Dr. Nikolaev a z ČSR. generálny tajomník sjazdu Dr. Cyril Bařinka, ktorý referoval o celkovom stave prípravných prác. Tento súčastnil sa ďalej porady prípr. výboru na piatom kongrese právnikov juhoslovanských v Dubrovniku. Tomuto predsedal prof. Dr. Dragoljub Arandjelovič z Belehradu za účasti usporiadateľského výboru zo Záhrebu, Lubľane, Subotice, Skoplje a Sarajeva, kde mimo výšspomenutého rozdelenia rozhodovalo sa, či sa má už začiatkom roku prikročiť k vydávaniu sjazdového orgánu »Medzinárodný vestník právnikov štátov slovanských«. Právnická terminologia slov. má byť z príležitosti sjazdu shrnutá v diferenciálny slovník. — Z ohľadu na stránku umelecko-reprezentatívnu-slovanskú počas sjazdu, pred ním a po ňom sriadený, bol pracovný výbor všetkých spolkov slovanských v Bratislave v čele s Dr. Svěrákem ako predsedom, prof. Dr. Húsekom podpredsedom. Sekretárom zvolený bol Dr. Vavro, miestosekretárom podpísaný. Josko.

Oprava. V recenzi o Mertlově knize »Politické strany....« má státi na str. 26 minulého čísla, odstavci prvým řádce 15 poslední slovo místo indukci intuici.

Redakční rada pražská konala schůzi ve středu dne 12. října 1932 v místnostech Všehrdu za předsednictví doc. dra Klimenta a dra Nováka a za účasti členů dra Edelsteina, dra Lepaře, dra Jindřicha, dra Kubeše, dra Čakrta, dra Horky a JUC. Plecitého. Debatováno o ústavním soudě, železniční správě a j. —jkt—

Redakční rada brněnská konala schůzi dne 13. října 1932 v Brně za předsednictví dr. Neubauera. Zúčastnili se jí prof. Čáda a kolegové: Skorkovský, dr. Wierer, dr. Hejdušek, Kepert, dr. Olšar, dr. Koukal, dr. Gerlich. V debatě byly probrány tyto nejdůležitější body: Poznámky k minulému číslu (1), zejména k článku »Nový režim ve státní správě« a o pozornosti, kterou vyvolal. Dále probírány příspěvky pro příští číslo. Debatováno o diskusi k jazykovému sporu Nejvyššího a Nejvyššího správního soudu, o ospově zákona o vyhnání plodu a jiných aktualitách. Dr. Bulín.

Redakční rada bratislavská konala schůzku dňa 15. oktobra 1932 v seminári práva stredoeuropskeho. Predsedal prof. Dr. Rauscher a súčastnili sa jej: Dr. Knappek, Dr. Jelinek, Dr. Podhorányi, Dr. Kohout, JUC. Briška, JUC. Černý, JUC. Josko, JUC. Luby. Omluvili sa Dr. Virsik a Dr. Ďurčanský. V debate prejednané byly rôzne právn. aktuality. Tak zaujaly pozornosť: I. sjazd právnikov štátov slovanských, rozsudky z rozhlasu, organizácia, právnickeho rozhlasu, otázka subvencie na časopis, články, recenzie a príspevky pre budúce a ďalšie číslo a ich rozdelenie. Josko.

L i t e r a t u r a

Elemér Hantos: Das mitteleuropäische Agrarproblem und seine Lösung. — Berlín, 1931. Nákl. Organisation. 8°. Str. 96. — Profesor Hantos, u nás propagátor sblížení států střední Evropy, vydal v době, kdy se o agrární krizi nejvíce jednalo, knihu, v níž se zabývá otázkami, proč a jak se ve střední Evropě tato zemědělská tíseň projevovala. Vychází z předpokladu, že střední Evropa je sama sobě dostatečným výrobcem i odbytištěm, tvrdí, že je nutno vrátiti se k hospodářskému celku, jakým bylo asi Rakousko-Uhersko. Počítá však i s účastí Německa v tomto novém útvaru, čímž ovšem nabývá dosti široké a po-

hodlné base pro svá tvrzení. Zapomíná při tom, že Německo nelze bráti za člena rovnoprávných a stejně silných států středoevropských.

Hantos nachází prameny nynější krise v souhlase s usneseními agrárních konferencí ve Varšavě, v Bukurešti a v Ženevě. Pokouší se o syntesu důvodů krise a možných řešení a přiklání se na konec k povolnému řešení regionálnímu za pomoci preferencí. — Hantosova kniha je dobrým dokladem příliš teoretického řešení celé dnešní krise. Závěry tam vyslovené nejsou snad chybné, ale ukázaly se neuskutečnitelnými, rovněž jako dobře míněné rady mnohých jiných národohospodářů. čb.

Aurel Krstoulovitch: L'Anschluss et la Petite Entente. Lyon, 1931. Nákl. Práv. fakulty university v Grenoble. 8°, 316 stran. — Do řady prací, které se obíraly otázkou anšlusu, patří také tato práce Krstoulovicova, jež se jí zabývá s hlediska Malé dohody. Jest to rozbor snah anšlusových, jak se rozvíjely od rozpadu rakouské monarchie do června 1931 a současně studium poměru k státům malodohodovým. Autor si získal pro některé důležité otázky velmi cenné odpovědi od ministra dra Beneše, čímž jeho kniha nabyla značně na hodnotě a stanoviska na autentičnosti.

Anšlusová otázka se počala jeviti ještě před rozpadem Rakousko-Uherska, bylo o ní jednáno na poradách poslanců »Německého Rakouska« v říjnu 1918. Situace se zdála anšlusu příznivá, tak 2. čl. rakouské a 61/2 čl. německé ústavy republikánské mluvily o jediném státu. Obyvatelstvo rovněž plebiscitem (1919) stavělo se k tomu příznivě. Zásahy velmocí však spojení znemožnily. Snahy o ně pokračovaly dále, ani hospodářský úpadek rakouský a dozor Společnosti Národů nad Rakouskem je nezastavil. Nejdříve skrytě, pak stále veřejněji příprava anšlusu pokračovala, až vyvrcholila známými událostmi v březnu 1931. — V dalším K., vylíživ přehledně vývoj států M. D. od boje za samostatnost až do bukureštské konference, rozebírá poměr M. D. k anšlusové otázce. Státy Malé Dohody stavěly se od počátku příznivě k zachování samostatného Rakouska. Smlouva lánská, čs. půjčka, ženevská jednání, pokusy o hospodářskou spolupráci, konference o válečných platech v Haagu — při všech těchto příležitostech byla Rakousku podána pomocná ruka. Marně, Rakousko postupovalo stále více v intencích říše. — Třetí úsek knihy je věnován rozboru teoretického podkladu anšlusu. Německorakouská doktrína zkonstruovala anšlusovou teorii, francouzská a slovanská věda uvádějí proti ní mnohý námitek. Jest sice pravda, že zákazem anšlusu je porušena Wilsonova zásada sebeurčení národů, avšak nad tento princip je nutno postaviť právo na mír, který by uskutečněním anšlusu byl porušen. čb.

Slovenské školstvo v přítomnosti. Praha, 1932. Státní nakladatelství. 72 a 20 stran. 8°. Kč 7.—. — Státní nakladatelství vydalo pěkně uspořádanou publikaci, která podává přehled o nynějším stavu školství na Slovensku. Soubor článků o jednotlivých druzích učilišť, o jejich organizaci před převratem a vývoji v našem státě podává velmi ucelený obraz o tomto nejdůležitějším činiteli pokroku v slovenské části naší republiky. Příložených 16 stran obrazů ukazuje pak ještě názorněji učiněné pokroky: vedle starých »škol«, často chlévů a sýpek, nové budovy škol od jednotřídek až po palác universitní koleje jsou znakem péče o slovenské školství.

Universitě Komenského je v publikaci věnována zvláštní kapitola; dosti úzce se k ní pojí také data, obsažené v kapitole o sociální péči studentské. Universita byla budována postupně, nejdříve fakulta lékařská, pak právnická a filosofická, přírodovědecká dosud chybí. Bylo jí dlouho bojovat s primitivními nedostatky, jak místa tak osob. Přesto stálému úsilí vedoucích činitelů se podařilo, že dnes je vybavena jak vnitřně, tak místnostmi v míře postačující a že pokračující přípravy ke stavbě universitního města na Lafranconi dávají ještě lepší naděje na budoucí rozmach. Její působení na Slovensku již dnes nese dobré ovoce. Lze se tu připojiti k slovům publikace: »2000 posluchačů, kteří dnes na universitě Komenského studují, zaujímají postupně po absolutoriu vedoucí místa v životě politickém, hospodářském a kultur-